

શ્રી વિદ્યાનિકેતન
શ્રી સ્વામી સમર્થ મંડળ
દેવરૂખ કાટવલી માર્ગ
તા. સંગમેશ્વર
જી. રત્નાંગિરિ
મહારાષ્ટ્ર ભારત
ટેલફોન : ૯૧૨૨૪૪૨૪૧૩૨૨

રેકિ વિદ્યા નિકેતન

વોલ્યુમ ૧ અંક ૬

૧ નવેમ્બર ૨૦૦૯

આપણો જે કંઈ કરીએ છીએ તે શા માટે?

દેરેક વસ્તુની પાછળ કોઈને કોઈ કારણ અથવા તો તર્ક હોય છે. આપણા પૂર્વજીનું પરંપરાગત જ્ઞાન પણ તેમાં અપવાદ ન હોઈ શકે. અમે હાલમાં પૂર્વજોનાં જ્ઞાન પાછળ રહેલા વિજ્ઞાનને પ્રકાશમાં લાવવાનો પ્રયત્ન કરી રહ્યા છીએ જેથી કરીને દેરેકને ખાત્રી થાય કે આજની દુનિયામાં પણ તે કેટલું યોગ્ય છે! ભૂતકાળને લગતું કંઈ પણ સારું જ હોય કે ખરાબ જ હોય તેવું નથી. આવી દેરેક વસ્તુ કે પ્રસંગનો સ્વીકાર કરતાં પહેલાં તેનું મુલ્યાંકન થવું જરૂરી છે. આ વૈજ્ઞાનિક દસ્તિકોણ છે. આ અંકથી અમે આવા કેટલાક તારણો આપની સમક્ષા રજુ કરીશું.

૧) આપણો શા માટે દીપ પ્રગટાવીએ છીએ ?

જ્યારે જ્યારે પૂર્જા કે ઉપાસના કરવાની હોય ત્યારે દીપ પ્રગટયનું વિશેષ મહત્વ છે. દીવો એટલે અભિન, જ્યોતિ, અભિન તત્ત્વ પૃથ્વી તત્ત્વ સાથે જળ તત્ત્વ દ્વારા તેમજ સૂક્ષ્મ તત્ત્વ વાયુ તેમજ આકાશ સાથે અનુસંધાન કરે છે. પૂર્જા, ઉપાસના એ સર્વાચ્ય ચૈતન્ય સાથેનું જોડાણ છે. કે જે સૂક્ષ્મ સ્તરે વાયુ તેમજ આકાશ તત્વો દ્વારા કાર્ય કરે છે. દીવો તેવું જ કાર્ય કરે છે. જે વસ્તુઓ આપણી આસપાસ હોવા છતાં ચક્ષુઓ દ્વારા પહેલાં જોઈ શકતી ન હતી તે દીવો કર્યા પછી દેખાવા લાગે છે.

અત્યારે પણ આપણી આસપાસ એવું ઘણું છે કે જે આપણી જ્ઞાનેદ્રીયોની મર્યાદાને લીધિ જોઈ અનુભવી શકતું નથી. આપણી આંખોની પણ મર્યાદા છે. તે અંધારામાં વસ્તુઓ હોવા છતાં પણ જોઈ શકતી નથી. પ્રકાશથી તે દર્શયમાન થાય છે. જે આપણી આસપાસ છે તેની ખબર ન હોવી તેને ખરા અર્થમાં અજ્ઞાન અને આવા પર્યાવરણ બાબત જાગૃત થવું તેજ પ્રબુધ્યતા કે જ્ઞાન છે. પ્રકાશ વ્યક્તિને અજ્ઞાનમાંથી જ્ઞાન તરફ લઈ જાય છે. તમસો મા જ્યોતિર્ગમ્ય.....

ત્રિપુરા રહસ્યમ્ભુ માં રોગ વિશેની વાતો છે.

ભોગેષુ રોગભીતિ વૈ પ્રવદન્તિ મનીષિણ : ૧ ત્રિદોષસમ્ભવે દેહે દોષ વૈષમ્યસમ્ભવા : ગ ૧૭ ગ

આમયા : પ્રાયશ : સર્વદેહન વ્યાપ્ત્યૈવ સંસ્થિતા : ૧ સર્વથા હયપ્રતીકાર્ય વૈષમ્ય દોષજં નનુ ગ ૧૮ ગ

અશનાદ્ વાસનાદ વાયો દર્શનાત્ સ્પર્શનાદપિ ૧ કાલાદ્ દેશાત્ કર્મતશ્ દોશા વૈષમ્યમાનુયુ : ગ ૧૯ ગ

અતસ્તસ્યોભ્દવો લોકે સર્વથાડલક્ષ્યતાં ગત : ૧ ઇત્યત : સતિ વૈષમ્યૈ ચિકિત્સા સમ્પ્રકીર્તિતા ગ ૨૦ ગ

વિદ્વાનો ભોગનો ઉપભોગ કરવાથી થતા રોગના ડરથી વાતો કરે છે. જ્યારે જ્યારે શરીરમાં ત્રિદોષ (વાત, પિત, કફ)ના પ્રકૃતિદ્વારા બંધારણમાં અવ્યવસ્થા સર્જાય છે, ત્યારે રોગ ઉત્પન્ન થાય છે. ખોરાક, રહેઠાણ, વાણી, દસ્ત, સ્પર્શ, સમય, સ્થળ કે કાર્યપદ્ધતિને કારણે ત્રિદોષ (વાત, પિત અને કફ)ના બંધારણમાં વિકૃતિ પેદા થાય છે અને તેથી જ રોગ ઉત્પન્ન થાય છે, જેનો ઉપયાર શક્ય નથી. આવી વિકૃતિના મૂળનું અવલોકન હજુ સુધી વિશ્વમાં થઈ શક્યું નથી અને જ્યારે જ્યારે આવા ફેરફારો જોવા મળે છે ત્યારે તેની પાછળનાં કારણનું મૂળ જાણ્યા સિવાય દવાઓ આપવામાં આવે છે.

અનુભૂતિકા :

આપણો જે કંઈ કરીએ છીએ તે શા માટે? ૧

ત્રિપુરા રહસ્યમ્ભુ માં રોગ વિશેની વાતો છે. ૨

શું જ્ઞાન થી તણાવ ઉત્પન્ન થાય છે? ૨

તમે જ કેન્દ્ર છો. ૩

દેવરૂખ આશ્રમમાં દ્વારા વિશેની વાતો છે. ૩

એક શિક્ષક પાસેથી શી અપેક્ષા રાખી શક્ય ? ૪

રેકિ સેમીનારનું સમય પગાડ ૪

અહિસાનો સચોટ અર્થ ૪

શું જ્ઞાનથી તણાવ ઉત્પન્ન ન થાય છે?

અણત સર

જો હું તમને ન મળતો હોઉં તો યાદ રાખો કે હું તમારા માટે બીજા કોઈ સ્થળે કામ કરી રહ્યો છું. હું તમને સધાર્ય મળું તે કદાચ તમને મદદ ન પડા કરે. જો તમે નિયમિત રીતે ધ્યાન કરશો તો તીડા ધ્યાન દ્વારા તમે ઘણું પાખી શકશો. હું તમને માત્ર તમારી આ જિંદગીમાં મદદરૂપ થવાનો નથી પરંતુ તે પછીની જિંદગીમાં પડા મદદરૂપ થઈશ.

શ્રી શ્રી પરમહંત્સ યોગાનંદ

જ્યારે તમે આસપાસ નજર કરશો તો તમે તમારી જાતને જ્ઞાનના એક વિરાટ સમુદ્રમાં ખોવાયેલા જોઈ શકશો. હકીકતમાં સમસ્યા આ નથી. સમસ્યા એ છે કે આ દુનિયામાં પ્રતિક્ષણ તણાવનું સત્ર વધતું જાય છે. દરેકે આ બન્ને ઘટનાક્રમના સંબંધને નજીકીય નિહાળવો જોઈએ.

અત્યારે જ્ઞાનનો મહાસાગર જે રીતે આપણી તરફ ઘસી રહ્યો છે, ખાસ કરીને નવી પેઢી તરફ તે માટે હું નથી માનતો કે આપણે જ્ઞાનને દોષિત ઠેવવું જોઈએ. જ્ઞાન એ ખોરાક જેવું છે. જો વ્યક્તિ પોતે પચાવી શકે તેવો તેમજ તેટલી જ માત્રામાં ખોરાક લે તો તે તેને વધારે મજબૂત બનાવે છે. પરંતુ જો તમે ખોરાકને પચાવવા માટે સક્ષમ ન હો તો તે પ્રાણધાતક પડા નીવડી શકે. હકીકતમાં સમસ્યા આ છે. તેવી જ રીતે યોગ્યતા વગરનું જ્ઞાન પડા સમસ્યા જ સર્જ છે. આપણે સમજવું જોઈએ કે ગુણવત્તાભરી જિંદગી જીવવા માટે આપણે જ્ઞાનને નિયંત્રિત કરવું આવશ્યક છે. જુની શિક્ષા પદ્ધતિમાં હું નથી માનતો કે જ્ઞાનનું અસ્તિત્વ જ ન હતું. તે હતું જ. પરંતુ તે વ્યક્તિના માનસિક તેમજ સંવેદનાત્મક પાસાને ક્ષિતિ પહોંચાડ્યા વિના, તેમની બુધ્યમતાના વિકાસાર્થી સદગુરુ દ્વારા યોગ્ય માત્રામાં જ આપવામાં આવતું. જ્યારે મે જ્ઞાનના નિયંત્રણ વિશે વાત કરી ત્યારે એક સજ્જન કે જેઓ આધુનિક દ્વિજ્ઞાન ધરાવતા હતા તેમણે તે વાતનો સખત વિરોધ કર્યો, તેઓ વિચારતા હતા કે તેમ કરવાથી આધુનિક દુનિયાના અક્ષ સમા સ્વતંત્રને છીનવી લેવા જેવી વાત હતી. મેં તે સજ્જન ને પૂછ્યું કે તો તમે કાર ચલાવતી વખતે શા માટે નિયમોને અનુસરો છો? શું નિયમોને અનુસરવાથી તમને ગમે તેમ, ફાવે તેમ ગાડી ચલાવવાની તમારી સ્વતંત્રતા નથી છીનવાઈ જતી? સિંગલ વખતે થોભી જવું તે પડા તમારી ઈચ્છાની વિરુદ્ધ નથી? તે પડા તમારી સ્વતંત્રતામાં ઘટાડો કરે છે. દુનિયાની અલગ અલગ સરકાર દ્વારા ઠોકી બેસાડવામાં આવેલા નિયમોનો / અંકુશનો તમે વિરોધ કેમ કરતા નથી? તેમણે જવાબ આપ્યો કે જો આપણો તે નિયમોનું પાલન ન કરીએ તો ખૂબ જ નુકશાન થાય અને સમાજમાં ઘણી બધી સમસ્યાઓ સર્જાઈ શકે. મારી વાતમાં વિશ્વાસ રાખજો કે એ સજ્જન તો માત્ર શારીરિક હાનિ અને ભૌતિક સમસ્યાની વાત કરતા હતા. તે સજ્જન ભૂલી ગયા હતા કે ભૌતિક પાસાને બાદ કરતા જીવનમાં બીજુ ઘણું છે. આવી જ રીતે જ્ઞાનનું અનિયંત્રણ માનસિક અક્ષમાતો સર્જ છે. આપણો આજુબાજુ નજર કરીશું તો તે વધારે ઘાતક જણાશે.

આપણી ચારે તરફ નજરે ચઢતો અજ્ઞપો અને ભય તે આવા હદબહારના અને અયોગ્ય જ્ઞાનની પરાકાણને લીધે છે. અને તે એવા લોકો પ્રાપ્ત કરે છે કે જે તે જ્ઞાનને પચાવી શકવા સમર્થ નથી. જો મા-બાપને તેના સંતાનને વધારે બળવાન બનાવવું હોય તો તેમણે બાળકને વધારે પડતો આહાર આપવો જરૂરી છે કે પોષણયુક્ત આહાર? જો મા-બાપ તેના બાળકને ડિવસના બે વખત જમવાનું દેવાને બદલે દશ વાર આપવા લાગે તો બાળક સશક્ત બનવાને બદલે અશક્ત બને છે. વધારે પડતો ખોરાક વધારે શક્તિ આપે તે જરૂરી નથી. યોગ્ય આહાર જ મહત્વનો છે. જ્ઞાનનું પડા તેવું જ છે. યોગ્ય લોકો માટે ઉચિત જ્ઞાન એ જ આખરી લક્ષ્ય હોવું જોઈએ. આપણા પૂર્વજી તેમજ ગુરુઓએ એટલે જ કશું લાયું નથી. તેઓએ તેમનું જ્ઞાન યોગ્યતા ધરાવતા શિષ્યોને મૌખિક રીતે જ આયું છે. તે જ્ઞાન બધા માટે ન હતું. દરેક લોકો આ જ્ઞાનનું અનુભવમાં રૂપાંતર કરવા સમર્થ ન હતા. આપણે તે ભૂલવું ન જોઈએ કે જ્ઞાન થી વિકાસ થતો નથી. પરંતુ અનુભવથી તે શક્ય બને છે. જો જ્ઞાન અનુભવમાં ન પરિણમે તો તે આપણે ખાંધિલા અન્નનું લોહીમાં રૂપાંતર ન થવા જેવું જ છે. લોહીની ગુણવત્તા જ સ્વાસ્થ્ય બક્ષે છે નહીં કે તમે જે ખાંદો છો તે આહાર.

મહાન ઋષિ પતંજલી કહેતા કે તમે જે ખોરાક લો છો તેનું વહેલામાં વહેલી તકે લોહીમાં રૂપાંતર થઈ જવું જોઈએ એટલે કે તે સુપાચ્ય હોવો જોઈએ અને જો તેમ ન થાય તો તે માનવ શરીરનો વિનાશ કરે છે. આજના પર્યાવરણમાં પડા તે કેટલું સચોટ છે? આ મુદ્દે વિચારવું જરૂરી છે. સ્વાયત્તતા જરૂરી છે કે પછી સ્વસ્થ અસ્તિત્વ? આધુનિક દ્વિજ્ઞાન ધરાવતા લોકોએ આ પ્રેરન્ના જવાબ ગંભીરતાથી આપવો જોઈએ.

તમે કે દ્ર છો....

તમારે દુનિયા માટે સકારાત્મક પરિબળ બનવું છે ?

પહેલું તમારી જિંદગીને સુવ્યવ્યસ્થિત કરો. તમારી જાતને કોઈ એક સિધ્ઘાંતને આધારે તાલીમબધ્ય કરો કે જેથી કરીને તમારી વર્તાશુક સ્વસ્થ અને અસરકારક બને. જો તમે તેમ કરશો તો તમે માન મેળવશો અને શક્તિશાળી પ્રભાવવાળા બનશો.

તમારી વર્તાશુક અન્ય લોકોને જલ-તરંગની જેમ સર્પણી છે. દરેક વ્યક્તિ એક બીજાના પ્રભાવ હેઠળ હોઈ તરંગની અસર કામ કરે છે. સમર્થલોકો શક્તિશાળી પ્રભાવવાળા હોય છે. જો તમે જીવનમાં સારું કાર્ય કરશો તો તમે તમારા પરિવારને તમારા પ્રભાવમાં લાવી શકશો અને જો તમારો પરિવાર સારું કાર્ય કરશો તો તે સમાજ પર પ્રભાવ પાડી શકશે.

જો તમારો સમાજ સારું કાર્ય કરશો તો તે દેશ પર પ્રભાવ પાડશો અને જો તમારો દેશ સારું કામ કરશો તો તે સમગ્રવિશ્વ પર પ્રભાવ પાડી શકશો અને જો સમગ્રવિશ્વ સારું કાર્ય કરશો તો તેના તરંગો બ્રહ્માંડ સુધી ફેલાશે.

યાદ રાખો કે તમારો પ્રભાવ તમારાથી શરૂ થઈને બહારની તરફ તરંગરૂપે પ્રસારીત થાય છે, માટે નિશ્ચિત રૂપે નક્કી કરો કે તમારો પ્રભાવ સ્વસ્થ અને શક્તિશાળી હોય.

મને કેમ ખબર છે કે તે કાર્ય કરે છે ? સમગ્ર વૃદ્ધિ-વિકાસની પ્રક્રિયા ફળદ્વારા તેમજ શક્તિશાળી કેન્દ્રમાંથી જ બહારની તરફ ફેલાય છે ને !

તમે જ કેન્દ્ર છો.

દેવરૂખ આશ્રમમાં દીપાવલી નો ઉત્સવ

દીપાવલીનો ઉત્સવ ખૂબજ ભવ્યતા તેમજ ઉમંગથી દેવરૂખ આશ્રમમાં આ વર્ષે ઉજવાયો. બહારના ઘણા સાધકો સ્થાનિક સાધકો સાથે મળી દીપાવલીનો ઉત્સવ મનાવવા ૧૨ ઓક્ટોબર થી ૨૦ ઓક્ટોબર દરમ્યાન દેવરૂખ આવ્યા હતા. ઉત્સવ દરમ્યાન દરરોજ અલગ અલગ કાર્યક્રમોનું આયોજન થયું હતું. વિલિન્ન આકારોમાં ગોઠવાઈ ને અણિહોગ્ન ખૂબજ ઉત્સાહપૂર્વક કરવામાં આવ્યો. દરરોજ સૂર્યોદય તેમજ સૂર્યાસ્ત વખતે અલગ અલગ આકારોમાં ગોઠવાઈને અણિહોગ્ન કરવામાં આવતો જેનાંથી કંઈક અલગ જ પ્રકારની ઊર્જાનો અનુભવ થયો હતો. અલગ આકારોમાં અણિહોગ્નની વિશેષ પ્રકારની ઊર્જાને માણવાનો આ એક અદ્ભુત સામુહિક પ્રયાસ હતો.

સમગ્ર આશ્રમને રોશની તેમજ દીપમાલાથી શાશગારવામાં આવ્યો હતો. જેથી કરીને આશ્રમ સ્વર્ગ સમાન લાગતો હતો. દિવસ દરમ્યાન ગામના લોકો સ્વામીજીના દર્શનાર્થે પોતે બનાવેલી મીઠાઈઓ તેમજ નાસ્તા કે જેને ત્યાંના સ્થાનિક લોકો ફરાળ કરે છે તે લઈને આવ્યા હતા. સાંજે સાધકોએ સ્વામીજીની આરતી કરી અને દીપાવલી પર્વની પ્રથમ સંધ્યાની ઉજવણી કરવા માટે અનેક પ્રકારના ફટકાઓ તેમજ આતશબાળ કરીને ઉત્સવને આનંદ ઉત્સાહથી ભરી દીપો હતો.

દીપાવલીનો છેલ્લો દિવસ પણ આનંદ-ઉત્સાહ સાથે ઉજવાયો. ગામની ઘણી મહિલાઓ તે દિવસે શ્રી સ્વામી સમર્થને તેમનો ભાઈ માનીને તેમની આરતી કરવા આવેલી. આશ્રમના લગભગ ૨૫ જેટલા યુવાન સાધકોને પણ આશ્રમસ્થિત મહિલા સાધકોએ તેમને ભાઈ માનીને પરંપરાગત રીતે સંન્માનિત કર્યા હતા.

મંદિરનું ગર્ભદ્વાર દીપાવલીના ઉત્સવ દરમ્યાન રોશનીથી સુંદર રીતે શાશગારવામાં આવેલું

અલગ અલગ પ્રકારની દીવાઓ તેમજ રોશનીથી સમગ્રઆશ્રમ ઝગમગી રહ્યો હતો.

શિક્ષક એ અનંતકાળ પર્યત વિદ્યાર્થી છે. જે ક્ષણે તે વિદ્યાર્થી બનવાનું બંધ કરે છે તે ક્ષણથી જ તે શિક્ષક મટી જાય છે. અને એ સાચું જ છે. જે દિવસે શિક્ષક એવું વિચારે છે “હું શિક્ષક છું” ત્યારે તેનો શિક્ષક તરીકે અંત આવે છે. શીખવા માટેની આ સતત પ્રક્રિયા છે. જ્યારે તમે વર્તમાન કાશમાં રહો છો ત્યારે ભૂતકાળ નથી. દરેક વસ્તુ નવી છે. દરેક વસ્તુ તાજગીભરી દેખાય છે. જ્યારે તમે કોઈપણ ક્ષણ એવું વિચારો છો કે તમે “જાણો” છો અને તમે ‘શીખવી’ શકો છો અનો અર્થ એ કે તમે ભૂતકાળનો ભાર લઈને ફરો છો. એવું પણ બને કે અત્યારે તે અનુકૂળ લાગે, પરંતુ તે જ અનુકૂળતા અમૃક સમય પછી સખત યાતનાભરી લાગશે. અને એમ થશે જ. મેં લોકોને વ્યવસ્થિત રીતે બરબાદ થતા જોયા છે. પગલે... પગલે... લોકોને મારા સંદેશના પ્રસાર કરવા માટે તાલીમ આપવાની હિયા એ માત્ર બહાર જઈને અમૃક લોકો સાથે મળીને અર્થહિન બકવાસ કરવા માટે નથી. એ સમગ્રપ્રક્રિયા એ વિકાસનો માર્ગ છે. તે તમારા વિકાસ માટેનું અસરકારક ઓજાર છે. શિક્ષા એ તમારા વિકાસ માટે છે અને તે પ્રક્રિયા દરમ્યાન અન્યને પણ લાભ થઈ શકે. જ્યારે સિંહ તેનું લક્ષ્ય લે છે ત્યારે બીજા પ્રાણીઓ પણ તેમાંથી ધરાય છે. તમે જે કરી રહ્યા છો તે સેવા નથી, આ તો માત્ર તમને તે માર્ગ જવા માટે પસંદ કરવામાં આવ્યા છે. અને જ્યારે તમારામાં કંઈક અપૂર્ણ રહે છે, અને જ્યાં સુધી તમારા અસ્તિત્વમાં પૂર્ણ પ્રકાશનો ઉદ્ય થતો નથી ત્યાં સુધી તમે કશું જ શીખવી શકતા નથી.

સદગુર જગી વાસુદેવ.

જ્યારે ચિત્ત સ્વર્થ બને છે
ત્યારે શરીર આપોઆપ સ્વર્થ
બને છે.

ડૉ. મીકાયો ઉસુઈ
“ધ લીગસ ઓફ ડૉ. ઉસુઈ”

રેકિ સેમીનારનું સમય પત્રક

ક્રમાંક	તારીખ	સ્થળ	માસ્ટર	ડિગ્રી
૧	૭ અને ૮ નવે.	મુંબઈ	અણતસર	પ્રથમ
૨	૭ અને ૮ નવે.	અમદાવાદ	ભારતીબેન	પ્રથમ
૩	૭ અને ૮ નવે.	રાજકોટ	સીમાબેન	પ્રથમ
૪	૧૪ અને ૧૫ નવે.	અમદાવાદ	અણતસર	દ્વિતીય
૫	૧૭ અને ૧૮ નવે.	મુંબઈ મારુંગા	અણતસર	પ્રથમ
૬	૨૧ અને ૨૨ નવે.	ભાવનગર	બિન્દીયા	પ્રથમ
૭	૨૧ અને ૨૨ નવે.	નાસિક	અણતસર	પ્રથમ
૮	૨૮ અને ૨૯ નવે.	દેવરૂખ	અણતસર	પ્રથમ

અહિંસાનો સચોટ અર્થ

અહિંસાનો અર્થ એવો નથી કે આપણે સમસ્યાથી અલગ રહેવું, એમ કરવા કરતાં એમાં સંપૂર્ણ રીતે પરોવાઈ જવું ખૂબ અગત્યાનું છે. આપણે એવી રીતે ન વર્તવું જોઈએ કે જે માત્ર આપણને જ ફાયદો કરે. આપણે અન્ય લોકોની રૂચિને હાનિ પહોંચાડવી ન જોઈએ. અહિંસા એ માત્ર હિંસાનો અભાવ નથી. તેમાં કરુણા તેમજ સ્નેહનો સમાવેશ થાય છે. અહિંસા એ કરુણાનું પ્રગાઢીકરણ છે. હું સ્પષ્ટપણે માનું છું કે અહિંસાના આ જ્યાલ નું મહત્વ વધારવા માટે આપણે સહુએ કૌટુમ્બીક તેમજ દેશ-વિદેશના સ્તરે પ્રયત્નો કરવા જોઈએ. દરેક વ્યક્તિ આવી કરુણા સભર અહિંસા માટે પોતાનું યોગદાન આપવા સમર્થ છે. આપણે પરિસ્થિતિના દરેક પાસાનો વિચાર કરી ઉડી સમજ કેળવવા પ્રયત્ન કરવા જોઈએ. આપણે આપણા પર્યાવરણનું જતન કરવું જોઈએ. તે આપણું એકમાત્ર ઘર છે. આ વાત મહાન સંત દ્વારા લાગી એ એમના પુસ્તક “એન ઓપન હાર્ટ” માં કહી છે. અને આ સમજનો રેકિ સાધનાથી આપણા હૃદય તેમજ મનમાં ઉદ્ય થાય તેવી અપેક્ષા રાખવામાં આવે છે.